Nr. 49. Pszczyna, dnia 5 grudnia 1936.

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU PSZCZYŃSKIEGO.

Wychodzi w każdą sobotę. Prenumerata miesięczna 1,20 zł. bez portorjum. Ogłoszenia za wiersz dwułamowy lub jego miejsce 0,40 zł., z obcych powiatów 0,50 zł. Przyjmowanie ogłoszeń do środy. Abonament przyjmuje każdy urząd pocztowy.

Za redakcję odpowiedzialny: Sekr. A. Wróbel, Wydział Powiatowy. Nakładem powiatu Pszczyńskiego i drukiem firmy Alfons Lokay w Pszczynie.

Część urzędowa.

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 listopada 1936 r. Nr. 85, poz. 596).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Komunikacji i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych

z dnia 20 października 1936 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1933 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych.

Na podstawie art. 5, 6 i 26 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656) i art. 6 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479) oraz art. 2 ustawy z dnia 23 marca 1929 r. w sprawie ratyfikacji konwencji międzynarodowej, dotyczącej ruchu samochodowego, podpisanej w Paryżu dnia 24 kwietnia 1926 r. (Dz. U. R. P. z r. 1929 Nr. 25, poz. 257) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Komunikacji i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 15 stycznia 1933 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 55) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 19 otrzymuje brzmienie:

„§ 19. (1) Każdy pojazd mechaniczny powinien być zaopatrzony w dwie tablice ze znakami rejestracyjnymi, przytwierdzone z przodu i z tyłu pojazdu.

(2) Znak rejestracyjny składa się z litery (liter) serii oraz liczby, pod jakimi pojazd został zarejestrowany.

(3) Tablice rejestracyjne samochodowe przednia i tylna, w kształcie prostokąta, są jednakowe i posiadają wymiary 125 $\times$ 350 mm, przy czym tło jest czarne, a litery, cyfry i obrzeża tłoczone, koloru białego. Tablice rejestracyjne motocyklowe przednie w kształcie łuku, o wymiarach 65 $\times$ 250 mm, posiadają na czarnym tle malowane białe znaki po obu stronach tablicy. Tablice rejestracyjne motocyklowe tylne mają kształt kwadratu o boku 170 mm, na którym na czarnym tle wytłoczone są litery, cyfry i obrzeże koloru białego.

(4) Tablice ze znakami rejestracyjnymi powinny być umieszczone na widocznym miejscu, w płaszczyznach pionowych i przytwierdzone do pojazdu w sposób trwały.

(5) Obydwie tablice rejestracyjne na samochodach powinny być tak umieszczone, aby krawędzie poziome tablic były prostopadłe do osi podłużnej pojazdu.

(6) Na motocyklach tylna tablica powinna być tak umieszczona, aby krawędź pozioma tablicy była prostopadła do osi podłużnej pojazdu, tablica zaś przednia powinna być umieszczona wzdłuż jego osi podłużnej.

(7) Zabronione jest zakrywanie i ozdabianie w jakikolwiek sposób znaków rejestracyjnych, jak również umieszczanie z przodu lub z tyłu pojazdu mechanicznego innych znaków, nie przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym, z wyjątkiem znaków:

a) wytwórni,

b) dyplomatycznych,

c) państwowych,

d) miejskich oraz

e) klubów automobilowych, motocyklowych i touring klubów.

(8) Minister Komunikacji ustala szczegółowe warunki, jakim mają odpowiadać tablice rejestracyjne oraz ich koszt."

2) § 32 otrzymuje brzmienie:

„§ 32. (1) Przepis § 19 stosuje się również do próbnych znaków rejestracyjnych z tą zmianą, że na znakach próbnych:

a) prócz oznaczenia litery (liter) serii oraz liczby pod jakimi pojazd został zarejestrowany, umieszcza się dodatkowo litery: „PR",

b) kolor liter, cyfr i obrzeża jest żółty.

(2) Próbne znaki rejestracyjne mogą być przytwierdzone na pojeździe w sposób prowizoryczny, lecz zabezpieczający od zagubienia".

§ 2. (1) Pojazdy mechaniczne dopuszczone do ruchu na drogach publicznych przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego powinny być zaopatrzone w tablice rejestracyjne nowego wzoru do dnia 1 września 1937 r.

(2) Tablice starego wzoru zostaną wymienione z urzędu (bezpłatnie) na tablice nowego wzoru w czasie od 1 czerwca 1937 r. do 1 września 1937 r.

(3) W czasie od 1 lutego 1937 r. do 31 maja 1937 r. tablice dotychczasowe mogą być zamienione na tablice wzoru nowego jedynie za zwrotem kosztów wykonania nowych tablic.

(4) Dla pojazdów mechanicznych, dopuszczonych do ruchu po wejściu w życie rozporządzenia niniejszego, będą wydawane tablice rejestracyjne nowego wzoru za zwrotem kosztów ich wykonania.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1937 r.

Minister Komunikacji: Ulrych

Minister Spraw Wewnętrznych: Sławoj Składkowski

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 10 listopada 1936 r. Nr. 86, poz. 602).

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 7 listopada 1936 r.

w sprawie zabezpieczenia na wypadek bezrobocia niektórych kategorii robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach i zakładach pracy państwowych i samorządowych.

Na podstawie art. 1 i 30 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 58, poz. 555) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. w sprawie rodzajów przedsiębiorstw i zakładów pracy państwowych i samorządowych oraz kategoryj zatrudnionych w nich robotników, podlegających obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 546) otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 3. Nie podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia niewykwalifikowani robotnicy sezonowi zatrudnieni: a) w przedsiębiorstwie państwowym „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" i w Wojskowym Instytucie Geograficznym podczas polowych prac triangulacyjnych, topograficznych i fotogrametrycznych, b) w państwowych i samorządowych tartakach i zakładach obróbki drewna, c) przy robotach kolejowych, drogowych, wodnych (budowlanych i regulacyj-

nych), ziemnych i melioracyjnych, prowadzonych przez przedsiębiorstwa i zakłady pracy państwowe i samorządowe:

1) o ile roboty, przy których zatrudnieni są ci robotnicy, trwają normalnie krócej niż 6 miesięcy w roku, zaś jeśli idzie o roboty melioracyjne i prowadzone przez władze wojskowe, krócej niż 8 miesięcy oraz

2) o ile robotnicy ci w okresie 12 miesięcy, poprzedzających przyjęcie do robót wymienionych pod a), b) i c), pracowali krócej niż 13 tygodni; pracy w zakładach rolnych, leśnych i ogrodniczych oraz w zakładach, zatrudniających poniżej 5 pracowników, nie wlicza się do wspomnianego okresu 13 tygodni.

Również nie podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia robotnicy sezonowi, zatrudnieni w państwowych zakładach zdrojowych, z wyjątkiem robotników sezonowych budowlanych, którzy podlegają temu zabezpieczeniu z zastrzeżeniem postanowień ustępu poprzedzającego."

§ 2. Przepis § 3 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 546) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem niniejszym stosuje się przy ustalaniu prawa do zasiłku na wypadek bezrobocia tych robotników, którzy w czasie od dnia 1 października 1936 r. zgłosili albo zgłoszą prawo do zasiłku.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
Sławoj Składkowski
Minister Opieki Społecznej:
Marjan Zyndram-Kościałkowski

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 listopada 1936 r. Nr. 89, poz. 619)

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW
z dnia 23 listopada 1936 r.
w sprawie ulg w opłatach od pojazdów mechanicznych na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 45, poz. 352) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty od pojazdów mechanicznych, używanych do koncesjonowanego przewozu osób i posiadających więcej niż 6 miejsc dla podróżnych, ustalone w art. 6 ust. (1) pkt 1 ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 45, poz. 352) oraz w § 1 pkt 2) lit. b) i pkt 3) lit. b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1935 r. w sprawie zmiany opłat od pojazdów mechanicznych i od niektórych pojazdów konnych na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 405), obniża się o 50 % w odniesieniu do pojazdów mechanicznych, używanych wyłącznie lub po większej części na obszarze województw: wileńskiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego.

§ 2. Nowe pojazdy mechaniczne ciężarowe i traktory (ciągniki), zarejestrowane po raz pierwszy po wejściu w życie rozporządzenia niniejszego, oraz przyczepki do tych pojazdów, zwalnia się na przeciąg jednego roku od daty rejestracji od opłat, ustalonych w art. 6 ust. (1) pkt 2) ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45, poz. 352), w § 1 pkt 1) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1935 r. w sprawie zmiany opłat od pojazdów mechanicznych i od niektórych pojazdów konnych na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 405) oraz w § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1936 r. w sprawie ulg w opłatach od niektórych pojazdów mechanicznych na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 392).

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Komunikacji i Skarbu, w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i innymi interesowanymi ministrami.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. grudnia 1936 r.

Prezes Rady Ministrów: Sławoj Składkowski
Minister Skarbu: E. Kwiatkowski
Minister Komunikacji: Ulrych

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 września 1936 r. Nr. 74, poz.525)

Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 29 września 1936 r.

o odroczeniu eksmisyj z lokali handlowych i przemysłowych.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i art. 1 pkt a) ustawy z dnia 2 lipca 1936 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 363) postanawiam co następuje:

Art. 1. Przepisy dekretu niniejszego stosuje się do lokali przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych wyłączonych spod ochrony lokatorów na podstawie przepisów art. 2 pkt m) ustawy o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 39, poz. 297) oraz art. 2 pkt k) śląskiej ustawy o ochronie lokatorów (Dz. U. Śl. z 1935 r. Nr 22, poz. 31).

Art. 2. (1) W sprawach o eksmisję z lokalu handlowego lub przemysłowego sąd na wniosek najemcy — uwzględniając stosunki gospodarcze najemcy i wynajmującego, w szczególności położenie najemcy, w jakim znalazłby się w razie wykonania eksmisji, czas trwania najmu, wysokość płaconego dotychczas czynszu oraz wysokość żądanej przez wynajmującego podwyżki czynszu — może odroczyć termin wydania przedmiotu najmu na okres nie dłuższy niż do dnia 31 marca 1939 r.

(2) Na wniosek najemcy, który w okresie od dnia 15 listopada 1932 r. do dnia 15 listopada 1935 r. dokonał w lokalu inwestycji zwiększających wartość lokalu, które dotychczas jeszcze nie zamortyzowały się, sąd obowiązany jest odroczyć termin wydania przedmiotu najmu. Odroczenie nastąpi na okres, potrzebny do amortyzacyj tych inwestycji, nie dłużej jednak niż do dnia 31 marca 1939 r. Najemca traci prawo do odroczenia, jeżeli wynajmujący zapłaci mu ustaloną przez sąd wartość niezamortyzowanych inwestycji.

(3) Odroczenie terminu wydania przedmiotu najmu może być udzielone przez sąd tylko jeden raz.

(4) Jeżeli eksmisję już orzeczono, rozstrzygnięcie wniosku o odroczenie terminu wydania przedmiotu najmu należy do postępowania egzekucyjnego, choćby egzekucja nie została jeszcze wszczęta. W celu rozpoznania wniosku sąd wyznaczy rozprawę. Na postanowienie sądu służy zażalenie.

(5) Przed rozstrzygnięciem wniosku sąd winien skłaniać strony do zawarcia umowy najmu, jeżeli przyczynę eksmisji stanowi brak zgody co do wysokości czynszu.

(6) Aż do upływu terminu, na który odroczono wydanie przedmiotu najmu, — w braku umowy co do wysokości czynszu — pobierany będzie przez wynajmującego czynsz w wysokości obowiązującej strony w chwili wyjęcia lokalu spod ochrony.

Ciąg dalszy nastąpi.

(Przedruk z Gaz. Urzęd. Woj. Śląskiego z dnia 21 listopada 1936 r. Nr. 36, poz. 6.)

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Komunikacyjno-budow.
Nr. K. K. 3/1. b/27.

Katowice, dnia 22 października 1936 r.

W sprawie zmiany siedziby kierownictwa budowy kolei Żory—Pszczyna odc. II.

Wydział Komunikacyjno - budowlany zawiadamia, że Kierownictwo Budowy Kolei Żory — Pszczyna odc. II. zostało przeniesione z dniem 15-go października 1936 r. ze Starej Wsi do Pszczyny i mieści się przy ulicy Ligonia Nr. 2 m. 1.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Inż. Kaufman.
Naczelnik Wydziału.

Urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa na obwód 19 Łaziska Górne powierzam z dniem 1 grudnia 1936 r. p. **Andrzejowi Rastawieckiemu,** lekarzowi weterynaryjnemu w Murckach.

Pszczyna, dnia 30 listopada 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:

(—) Dr. Jarosz.